IEREMIASNAC SI-
RALMI.

Ieremias ez könyuetskébe sírattya az egész Sidó országnac, és kiuáltképpen az Istennec Anya szent Eegyházánac nagy romlását. Valláſt teſzen mind az kiuáltképpen, mind az közönséges képpen való bűnökről: Int mindent az Istenhöz való meg térésre, az igaz hitre, és könyörgésre. Az Isten haragiát engeſzteli és az ö kegyelmetkéri az ő népéuel tött szöuetség szerint.

ELSŐ RESZ.

Panaſzolkodic Ieremiás nagy keſeruesen az anya ſzent Egyház képében az ő nagy romlaiokról és nyomoruságokról, mellyeket tulaydonit az ő soc bűnöknec mellyeknec bocſanattyat keri mind az ſzabadulással egybe. Az vtán panaſzolkodic az pogányoknac kegyetlensége felől, és keri istent hogy azokat meg büntesse, &c.

MIKEPPEN ül pusztán czac ő maga az város, melly bővölkedic vala soc néppel: vgy mint özuéggyé lön az Pogán népeknec aszszonya: az Tartományoknac feiedelme lön adó fizetöué.

2 (Mimódon) sír felötte igen étzaka, és az ő könyhúllatási az ő ortzáián le folynac, nem találtatéc minden ő baráti közzül ki meg vigasztalná ötet. Minden ő baráti meg vtálác ötet, és lönec néki ellenségi.

3 Számkiuetésre ménec az Iuda az nagy nyomoruságnac és az nagy szolgálatnac miatta, és ő lakozuán az Pogányoc között nem találá nyugodalmat, az kic ötet kergetic vala, el éréc az szoros vtakon.

4 Sionnac vtai mind sírnac hogy nintsenec kic fel mennénec az innep napra, neki minden kapui el pusztultanac, minden papiai sírnac, az ő szüzői szomoruac, és ő maga vagyon nagy keserüségben.

5 Az ő ellenségi föué löttenec, a az ő ellenségi szerentséssen tlelekedtec, mert az WR verte meg ötet az ő bűnénec sokaságáért, az ő kitsinded gyermeki az rablásra ménénec az ellenség elött.

a: Magy hatalmaskodtanac raitoc.

6 Es el táuozéc az Sionnac leányától minden ő ékessége, löttec az ő feiedelmi ollyanocká mint az szaruasoc, mellyec nem talál-

nac

nac eledelt, és el futánac min-
den erőnélkül az ő ellenſégec
előtt.b
7 Meg emlekezéc Ieruſálem az
ő nyomoruſágának, és az ő keſe-
rűſégének napiain minden győ-
nyőrűſégéről, mellyec vóltának
eleitől fogua: mikoron eſnéc az
nép az ő ellenſégének kezébe, és
nem vólna ſemmi ſegedelme: Lá-
tá az ellenſég őtet, és tſufolá az ő
(gyönyőrűſéginec) meg ſzűné-
ſét.

b: Az az, nem volt annyi erejec, hogy az ellenſeggel ſzembe mertec volna vini hanem el futottac.

8 Vétkezéc felötte igen az Ieru-
ſálē, annakokaért tſúfoltatéc meg
Mindnyáián az kic tiſztelic vala c
őtet, meg vtálác őtet, mert látác
az ő rutſágát, ő pedig ſiruán fo-
haſzkodott, miuelhogy hátra vet-
tetett.
9 Az ő rútſága vagyon az ő ru-
háiának perémin: nem emleke-
zett meg az ő vtólſo ideiéről, le
ſzálla d tſodálatos képpen: nem
vólt néki vigaſitalóia: Tekénts
meg Wram az én nyomoruſá-
gomat, mert az ellenſég én ray-
tam erőt vőtt.

c: Vagy, azért vitetéc à rabſágra, azért lőn nyughatatlan neméllyec igy olvaſſác: vétkezett az Ieruſálem azért vgy mint tiſztátalan el vettetett: Az az, miuelhogy az ő lelki férie ellen vétett, el vetette őtet vgy mint tiſztátalant, az törvénnec Cæremoniaia ſzerint. Leu 12

d: Vagy levettetéc az ő nagy diſz ſegéből.

10 Az ellenſég az ő kezéc ki nyu
itotta minden (drága) kéuána-
toſira, mert látta az pogányokat
bę menni az ő Sanctuariomiába
kic felől meg parantſoltad vala
hogy bę ne mennyenec az te gyű-
lekőzetedbe.
11 Minden ő népe fohászikodic,
kenyeret kereſuén, adtác az ő
drága marháiokat kenyerért,
hogy meg vijeanác e lelkeket:
Láſd meg Wram és tekints meg
hogy lettem vtálatoſſá.

e: Vagy Eleuenitenec.

12 Ne légyen néktec nehéz
mindnyáián kic által mentec az
vton, tekéntſétec meg és láſſátoc,
ha vagyon ollyan bánat mint az
enîm, mert keſerűléggel illetett
engemet az WR az ő haragiá-
nac napián.
13 Az magaſſágból tűzet botſá-
tott az én tſontaimra, és Wral-
kodott azokon: hálót vetett az
én lábaimnac: el vetett engemet,
puſztáuá tött engemet, és ſzűnet-
len bánkodom.
14 f Egybe köttetett az én ál-
nokſágimnac igáia az ő kezéuel,
egybe fonattattac és bę vettettec
az én nyakamban, erőtelenné töt-
te az én erőmet: adott engemet
az WR azoknac kezekbe, kiktől
meg nem ſzabadúlhatoc.

f: Az az mikképpen à kötelec egybe fonatnac, azonképpen az én bűneimet egybe fonta, egybe kötötte az Iſten, és azokat az büntetéſſel egybe az én nyakamba vetötte.

15 Meg tapodta az WR mind
az én erős vitezimet én közöt-
tem, gyűleſt tött én ellenem hogy
az én iffiaimat meg rontaná, ſay-
tót nyomott az WR az Iuda le-
áninac.g
16 Ezekért ſiroc, az én ſzemem-
ből, az én ſzememből alá mégyen
az víz, mert meſſze táuozott tő-
lem az vigaſztaló, ki meg vigaſi-
talná az én lelkemet, az én fiaim
el veſitenec, mert hatalmat vőtt
az ellenſég.

g: Az az, rabſágra adta Iſten az Sion leániát, hogy mint az ſzőlő meg nyomattatic az ſaitóban, azonképpen ő nyomattaſſec.

17 Ki teriesztette Sion az ő ke-
zeit: nintſen néki vigaſztalóia, az
WR parantſolt Iacób ellen hogy
az ő ellenſégi környűl vennéc
őtet: lett Ieruſálem ő közöttöc
vtálatos.
18 Igaz az WR mert az ő ſzáia
ellen rúgodoztam: hallyátoc meg

kérlec minden népec, és láſſatoc
meg az én bánatomat, az én ſſű-
zeim és az én iffiaim az rabſágra
mentenec.
19 Kiáltottam az én barátimat,
de ők meg tſalánac engemet, az
én papim, és az én véneim az vá-
rosban hóltanac meg, ętelt kereſ-
uén magoknac, hogy meg eleue-
nitenéc az ő lelkeket.
20 Tekints meg Wram mert
gyötrelembe vagyoc, az én belső
réſſeim el epettenec, el fordúlt az
én ſſiuem én bennem, mert te el-
lened rúgodoztam, ottkin à fegy-
uer puſſtit otthon vagyon halál.
21 Hallottáç hogy fohaſſiko-
dom, de nintſen nékem vigaſſta-
lóm, minden ellenſégim haluán
az én nyomoruſágimat őrűlte-
nec rayta, hogy te eztſelekedéd:
El hozod az napot (reáióc) mel-
lyet te rendeltél, és ollyanoc léſſ-
nec mint én vagyoc.
22 Minden ő gonoſſágoc men-
nyenec elődbe, és tſelekedgyél
vęlec, miképpen tſelekedtél én
velem az én gonoſſágimért, mert
ſoc az én fohaſſikodáſom, és az
én ſſiuem ſſomorú.

II. Réſz.

Siratya Ieremiás az kőſſégnec, az orſzágnac és az Isteni tiztelетnec romláſát, és dolgoknac melttatlanſágáról panaſzolkodic. Végezetre taníttya az ſidókát mimódon vegyéc e ett az Iſten haragianac, és mimódon talállyac meg az Iſtennec irgalmaſſagát, &c.

1 MIképpen homályoſitotta
meg haragiában az Wr
Sionnac leániát, az ęgből alá hai-
tá az földre Izraelnec ékeſſégét,
és meg nem emlékezett haragiá-
nac ideién az ő lábai alatt való
ſſiękről?
2 El veſſitette az WR minden
kéméllés nélkűl Iácóbnac min-
den haylékit, le tőreté haragiá-
ban Iuda leányánac minden erőſ-
ſégit, azt főldre hányatuán meg
rútitá az orſſágot, és az ő feiedel-
mit.
3 Le tőré haragiában Izraelnec
minden ſſaruát, hátra vonuán ka-
riát az ellenſégtől,[a] és gerieſſtett
Iácób ellen úgy mint kőröskőr-
nyűl meg emeſſtő lángnac tűzét.

[a] Tudni illic hogy az ellenſégnec ellene ne allana.

4 Meg vonyá kęziuét mint az
ellenſeg, meg erőſsite az ő iob ka-
riát mint az ellenſég, és mindent
valami ſſęp vala meg ölé Sion
leányánac ſátorában, ki önte
mint az tűzet az ő boſſſu állá-
ſát.
5 Vólt az WR ollyan mint az
ellenſég, el veſſitette az Izraelt, el
veſſitette minden ő palotáit, el
hányatta nęki minden erőſſégit,
és meg ſokaſitotta Iudánac leá-
nyában az ſiráſt és az iayga-
tást.
6 Es el hánta mint az kertet az
ő ſátorát, el veſſtette az ő gyűle-
kőzetét, el felekőzőtt az WR az
Sionban való gyűlekőzetről, és
à ſſombatrol, és meg vtálta hara-
giában az királt, és az papokat.
7 Meg vtalá az WR az ő óltá-
rát, meg vetę az ő Sanctuariom-
iát, az ellenſeg kezębe adá az ő
palotáinac kő falait: kiáltáſt tőn
az Wrnac házában az ellenſeg,
mint az innep napon.[b]

[b] Azaz, az mint ſoktac vala az innepen kiáltani az Izraelitac.

8 Gondolá az WR, hogy el vesztené Sion leányának kö falát, ki teriesztè az mérö kötelet: e az el vesztéstöl meg nem voná kezét, és el pusitita az bástyát, és à kö falt, egyetemben ezec el pusztitattac.

e: Hogy tudni illic el ront-tasse, es az földel egyvelesse tetesse. 2 Reg: 21. Esa. 24.

9 Az földre le törettetének az ö kapui, el veszte, el töre annac záriait, az ö királlya és feiedelmi az Pogányoc között vadnac d törvén nélkül: Es az Prophétáknac nintsen az Wrtól ielentetett látásoc.

d: Az az, meg fosztattac az Isten törvenyetül, es annac tanitasatul. Az poganyoknac törvenyeckel birattatnac.

10 Az földre le ültenec, halgatnac az Sion leánynának vénei, port hántanac az feiekre, sákokban öltöztenec, feieket az földre botsáttác Ierusálemnec leáni.

11 Meg fogyátkoztac szemeim az siralom miatt, meg háborodtanac az én belsö részeim, az én máijam földre ki öntetött, e az én népem leányának gyötrelme miatt, holott el fogyátkozott az kis gyermec, és az tsets szopó az városnac vtzáin.

e: Az az, nintsen az en maiamban vér, mint ha az földre ki omlott volna.

12 Azt mondottác az Annyoknac: hól vagyon az kenyér, és az bor? mikor tudni illic el vánszorottac vólna, mint az sebesec az városnac vtzáin, mikor az ö lelkec ki múlnéc az ö annyoknac ölekben.

13 Mitsoda bizonságot hozzac néked elödbe? Mitsoda példát mutathatnéc tenéked Ierusálemnec leánya? mit hasonlitsac hozzád, hogy meg vigasitállyalac tégedet Sionnac süz leánya? mert nagy mint az tenger az te nyomoruságod: ki gyogyit meg tégedet?

14 Az te Prophétáid láttac tenéked hazugságokat, és bolondságot, és ki nem ielentettéc az te álnokságidat, hogy meg teritettenec vólna tégedet az fogságból, azt mondom hogy hijában való Prophétiákat láttanac tenéked, és siám ki vetéseket. f

f: Az az, ollyakat mondottac neked mellyec okai voltac az te számkivetésednec.

15 Az ö kezeket egybe czaptác az te vesiedelmeden az kic által mentenec az vton, siuöltettenec, és fejeket tsováltác Ierusálemnec leánin, monduán: Ezé az város, melly felöl azt mondottác, bezzeg szép, az egész földnec öröme.

16 Meg nitottác te raytad szájokat mind az te ellenségid, és siuöltettec, és tsikorgattác fogokat, ezt monduán: Veszessüc el, bizonyára ez az nap az kit vártunc, meg leltüc, láttuc.

17 Meg czelekedte az WR, az miket meg gondolt, meg tellyesitette szauát, mellyet eleitöl fogua meg parantsolt vala, el rontotta, nem keduezett, és meg vidamitotta te raytad az ellenséget, fel emelte szaruát az te ellenségidnec.

18 g Kiáltott az ö sziuec az WRhoz

g: Tremellius igy fordittya. kialtot az ö sziuec az Wr ellen: Mint ha azt mondana az Propheta: Miuel hogy az poganyoc Isten ellen nagy karomlásokat szoltac, azert ö szíue panaszolkodgyal az Isten elött könyörgesedben.

hoz: O Sion leányánac kő fala,
éijel és nappal follyanac az te
kőnyhúllatáſid, mint az folyó
viz meg ne ſzűnnyél, meg ne
nyugodgyéc az te ſzemednec fé-
nye.

19 Kelly fel kiálts éijel első á-
lomkor, őnts ki mint az vizet à
te ſziuedet az WR előtt, emeld
fel kezeidet hozzá az te kit ſindé-
didnec lelkekért, kic el fogyát
koznac az ęhſeg miatt.

20 Láſd meg WRam és te-
kints meg kiuel czelekedtel így:
auagy illiké hogy meg egyéc az
aſſiſoni állatoc az ő méheknec
gyűmőltſét, tudni illic az ő egy
ſingni gyermekeket: auagy illi-
ké meg őlettetni az WRnac
Sanctuariomiában az Papnac és
az Prophétánac?

21 Az vczákon az főldőn he-
uertenec az gyermec és az vén
ember, az én ſzűzeim és az én
iffiaim fegyuer miatt el húllot-
tanac; meg őltél haragodnac
napián, meg őltél és nem ked-
ueztél.

22 Egybe hijttad mint az in-
nep napra az én félelmimet min-
den felől, és ſenki meg nem ſza-
badúlt az WRnac haragiánac
napián: az kiket fel tartottam,
és neueltem, az ellenſég eméſz-
tette meg azokat.

III. Réſz.

Panaſzolkodic az Anya ſent Egyhaznac képében, mind az kűlső mind pedig az belső és lelki nyomoruſagokrol haboruſagokrol, és faydalmokrol, mind az által azt mondgya hogy kecſégbe nem eſic, hanem meg gondoluan az Iſtennec io voltat bekeſeggel ſzenuedi az nyomoruſagokat. Vtolſzor meg valliuan az ő bűneit, és az nyomoruſagokrol panaſzolkoduan, ſzabadulaſaiért, és ellenſéginec romlaſokert kőnyőrőg, &c.

1 EN vagyoc az ſanyaruſág
látott ember, az haragiá-
nac veſſeie miatt.

2 Engem vitt az ſetétſégre, és
az vilagoſſágra.

3 Bizonyára reám fordúlt, ke-
zét reám forditotta mind nap
eſtig.

4 Meg ſzáraztotta az én teſte-
met, és az én bőrőmet, őſzue ron-
totta az én czontaimat.

5 En ellenem erőſſéget eppi-
tett, és kőrnyűl vőtt engemet
méreggel és nyomoruſággal.

6 Az ſetétben fektetett enge-
met, mint az kic régen meg hól-
tanac.

7 Meg rekeſitett engemet, és
ki nem ſzaladhatoc: nehéz béko-
kat vetett az én lábaimra.

8 Ha kiáltokis, bę dugta fű-
leit az én imádſágomra.

9 Faragott kőuel rekeſitette
bę az én vtaimat, az én őſuéni-
met el forditotta.

10 Ő mint az olalkodó medue
én vtánnam, mint az rőytekben
való oroſzlán.

11 Az én vtaimat el forditotta,
és darabokra vagdalt engemet, el
puſztitott engemet.

12 Meg

12 Meg vonta kezíuét és à nijlnac tzéllyáuá tett engemet.

13 Az én veséimben lötte bę az ő nijlait.

14 Az én népemnec tsúfia vóltam, és énekec nap estig.

15 Bę töltett engemet keserűséggel, meg résiegitett engemet méreggel.

16 Az köbe ki törte az én fogaimat, az porba nyomott engemet.

17 Es el táuozott az én lelkem az békeségtöl, a el feletkeztem az ióról.

18 Azért azt mondottam; el veszett az én erősségem, és az én reménségem az Wrtól.

19 Meg emlekezuén az én nyomoruságimról, és az én siralmimról, az méregröl és az keserűségröl

20 Mert meg emlekezic (az nyomoruságokról,) és meg aláztatic bennem az én lelkem.

21 Erröl b meg emlekezem, azért reménségem lésien.

22 Az WRnac keggyelmessége, hogy tellyességgel meg nem eméstettünc: mert nem fogyátkoztac el az ő irgalmassági.

23 c Minden reggel meg vijúlnac az ő irgalmassági, nagy az te igasságod.

a: Az az, Lelkemnekis nincsen semmi nyugodalma minden reménsegröl, meg foztattam, melnec az oka á soc nyomoruságoc mellyec mikor eszembe iutnac lehetetlen dolog hogy lelkem meg ne aláztassec. Noha pedig az ketsegbe esesnec keserteties környül vött, mind az altal nem esem minden estöl ketseghe &c. Es magat socszep erösségechel, vigaztallya.

b: Erröl, tudni illic az mit az vtan mond, hogy az Isten irgalmassaga mindenestöl el nem fogyott.

c: Az Wr irgalmas kegyelmes, szabadito Azert nem esem ketsegbe hanem türec Es meg mondgya az bekeseges türesnec haznait, tulaidoságit es ezelekedetit.

24 En örökségem az WR, azt mondgya az én lelkem: azért várom ötet.

25 Ió az WR, azoknac kic váriác ötet, az béleknec, ki keresi ötet.

26 Ió várni és tsendességben lenni az Wrnac szabaditásáig.

26 Ió az férfiunac mikor iffiuságában viseli az igát.

28 Ő magánac ül, és halgat, mert hordozta az igát nyakában.

29 d Tészi az ő száiát az porban, ezt monduán, talám vagyon meg reménseg.

30 Fordittya orczáiát az verekedőnec, elęgszic meg szidalommal.

31 Mert mind öröcké el nem hágy az WR.

32 Mert ha bánattal illet, ismét kegyelmes lészen, az ő kegyelmességénec gazdagsága szerint.

33 Mert nem sziue szerint vęr, sem bánattal nem illeti az embernec fiát.

34 e Hogy meg rontsa lábaiual az földnec minden foglyait.

35 Hogy el forditasséc az embernec itéleti az hatalmas elött.

36 Hogy el forditasséc az ember az ő töruényében: ezt az Wr nem miueli.

37 Kitsoda parantsolattyából vagyon valami, ha az WR nem parantsolta f

38 Auagy

d: Vagy bel hezteti az ő száiat az porban, az az, meg alazza magat, à föld re arczal le burul, alazatoson szolmaga felöl, nem zugolodic Isten ellen.

e: Ez harom vers az 34. 35 36. egy ißue valo, es mint egy versetvagy kell oluasni.

f: Mindennec Istennec akarattyabol vadnac, tehat nem esem ketsegbe es nem zugolodom, mert bünönc szerint szenuedünc söt inkab terüne meg az Istenhöz es tegyunc vallást bünéinkröl. Azert az Prophetaszep vallast teszen az büneiröl es az büntetesnec melto voltarol Vegezetre könyörög istennec az szabadulasaert, es ellenseginec veszedelmekert.

38 Auagy nem az felséges Istennec ßiáiából iőijé ki minden ió, és gonoß ?

39 Miért panaßolkodic az ęlő ember, és az férfiu az ő bűnénec bűntetéſe felől ?

40 Tudakozzunc inkáb az mi útainc felől, és kereſsűc meg, és tęrjűnc meg az WRhoz.

41 Emellyűc fel ßiueinket kezeinckel egyetemben az ęgben az Iſtenhőz.

42 Mi vétkeztunc és engedetlenec vóltunc, azért nem kedueztél te.

43 Ellenűnc támaßitottad haragodat, és űldőztél minket, meg őltél, és nem kedueztél.

44 Felhőt vetettél elődbe, hogj által ne mennyen az mi imádſágunc.

45 Pelyuauá, és el vetőtt állatocká tettél minket, minden népec kőzőtt.

56 Meg nitottác mi ellenűnc ßáiokat minden mi ellenſéginc.

47 Az rőttegés, és az tőr vólt mi raytunc, az puſztitás és az rontás.

48 Folyó vizec mentenec alá az én ßememből, az én népem leányának nyomoruſágáért.

49 Az én ßemem nem ßűnic meg az ßiráſtól, úgy annîra hogy ſemmi nyugodalma nintſen.

50 Mîg reánc nem tekint az WR az ęgből.

51 Az én ſzemem bánatban eyté az én lelkemet, az én város ſomnac minden leániért.

52 Vadáßzuán vadáſztac engemet mint az madarat, az én ellenſégim méltatlan.

53 Bę ſzorîtottác az én ęletemet az tőmlőtzbe, és reám kőuet hántanac.

54 Az vizec fellyűl áradtac az én feiem felőtt, és azt mondottam; ki vágattattam.

55 Segitſégre hijttam [h] az te neuedet ó WRam az alſó tőmlőtzből.

56 g Hallottad az én ſzómat, à te fűledet ne rőyts el az én kiáltáſom előtt, és az én kőnyőrgéſem előtt.

57 Hozzám kőzelgettél az napon, mellyen ſegitſégre hijttalac tégedet, azt mondottad: Ne félly.

58 Meg itélted WRam az én lelkemnec itéletit, meg ßabaditottad az én ęletemet.

59 [h] Láttad ó WRam az én nyomoruſágomat, itéld meg az én igyemet.

60 Láttad nékic minden boſzſzú álláſokat, minden én ellenem való gondolattyokat.

61 Hallottad az ő ſzidalmokat WRam, minden én ellenem való gondolattyokat.

[h] Vagy ſegitſegre hiuom az te neuedet.

g: Az Iſtennec elebbi iotetemenienel, es kőnyőrgeſenec meg halgatasaual batoritttya magat.

h: Az ellenſegnec gonoſſaganac elő ßamlalaſaual inditttya Iſtent az meg halgatasra.

62 Az én reám támadóknac nyelueket, és az ő én ellenem való minden napi gondolattyokat.

63 Le űléseket, es fel keléseket lásd meg, én vagyoc énekec nékiec.

64 Fizess meg nékic WRam, az ő kezec múnkáia szerint.

65 Adgy nékic sziuec faydalmát, és az te átkodat vesd ráioc.

66 Kergesd őket haragodban, és veszeld el őket az eg alól WRam.

IIII. Rész.

Ez Caputbannis Ieremiás nagy soc szóual panaszolkodic az Anya szent Egy háznac nyomorusagiról, és azt mondgya hogy mind azoc lészennec az bűn ellen való itéletből szerrec Vtolszor iőuendőt mond az hiueknec szabadulásokról, és az hitetlen ellenségnec romlásáról, &c.

1 MIKEPPEN homályosodott meg az arany, el változtatott az szép arany, el hányattattanac az Sanctuariumnac kőuei az vtzákra.

2 Sionnac drága fiai, kic tiszta aranyban valánac fel őltőztetue, miképpen hasonlitatánac az sárból tsinált edénhőz, mellyet az fazekas tsinált.

3 Męg az sárkányokis ki vetic az emleieket, szoptattyác az ő kőlkeket, az én népem leánya penig kegyetlen mint az pusztában való Strutz madarac.

4 Az szopó gyermekeknec nyeluec az inyékhőz ragada, az szomiuság miatt, az kitsindedec kenyeret kérénec, és nem találtatéc ki adna nékic.

5 Kic gyönyörűséges ętkeket észnec vala, meg halánac az vtzákon: kic az veres bársonban neuelkeetnec vala fel, őlelgetéc az ganęiokat.[a]

6 Nagyob lőn azért az én népem leányánac vętke,[b] hogj sem mint Sidomának az ő bűne, ki egy szem pillantásban el veszę, és az veszedelemnec helyei benne nem maradának.

7 Az ő Nazaręusi[c] feiérbec valánac az hónál, feiérbec az téynél veresebbec valánac á testec, hogy semmint az drága kőuec: ollyanoc valánac mint az szépen ki mettzettetett Saphir kő.

8 De mostan feketébbec az koromnál, és meg nem ésmértettec, az vtzákon, az ő bőrőc az tsontokhoz ragadott, el száratt mint á fa.

9 Iobban vólt dólgoc azoknaç, az kic fegyuerrel őlettec meg az ęhuel meg hóltaknál, és az kic meg eméztetnec sebnec miatta, hogy nem mint az kic meg foztattac az főldnec gyűmőltsétől.

10 Az irgalmas Anyáknac kezec meg főztéc az ő gyermekeket, kic vóltanac nékic étkec az én népem leányánac nyomorulágában.

11 Bę tőltőtte az WR az ő haragiát, és az ő boszszú állását ki öntötte, és meg gyuytotta az tűzet Sionban, ki meg eméstette

[a] Az az, Az nagy szűkségnec miatta az ganeiban keresnec vala kenyeret.

[b] Anagy bünteése: Az az Ierusálemet lassan lassan veszte el Isten, es különb különb veszedelemnec helye vólt benne: nem egy veszę mint Sodomat egy szem pillantásban.

[c] Nazaręusoknac mondattac azoc, á kic Istennec szenteltec valá magokat.

tette annac minden fundamentomit.

12 Nem hiszic vala az földnec király, és ez föld kerekségénec lakozói, hogy az ellenség bę iöne Ierusálemnec kapuin.

13 Az ö Prophétáinac vétke miatt, és az ö Papiainac álnokságokért, kic abban ki öntöttec az igazaknac véreket.

14 Tántorgottac mint az vakoc az vtzákon, vérben meg förtözettec, d mert nem lehetléges, hogy vért ne illetnénec az ö ruháiockal.

d Az az, Mikeppen az vak semmi kü lömbseget nem tud tenni az utzakes tisztatalan között, hanem minden valogatasnelkül iar es magat az tisztatalansagtul meg nem oltalmazhattya, azon keppen Ierusalem olly tellyes tisztatalansaggal, hogy soha sem ki magat meg nem oltalmazhattya fertelmes segétöl.

15 e Táuozzatoc el, à tisztátalanoc azt kiáltottác nékic, táuozzatoc el, táuozzatoc el, ne illessetec. Azért el repültenec, és búdostanac: azt mondottác az Pogányoc között: nem tęrnec többé viszsza hogy ott lakoznánac.

16 Az WRnac haragia oszlatta el öket, többé nem tekint reájoc, miuelhogy az papokat nem tiszteltéc, az véneken nem könyörültenec.

17 Męg mikoron békeségben vólnánc meg fogyátkozánac az mi szemeinc az hijában való segitségnec várása miatt, az mi várošunkban, mellyet vártunc az nemzetséget, melly meg nem szabadithat.

18 Vadásztác az mi járásinkat, hogy ne járnánc az mi vtzáinkon: el közelgetett az mi végünc, bę töltenec az mi napiainc, bizony el iött az mi végünc.

e Az felsö sententiat bizonittya hogy mindenec meg fertezttettec. Ertelme pedig ez: Annira meg fertezttetet az varos hogy mihelt ember ki megyen hazabol mint ha pok'osoc-hal rakua volna az varos, az Istennec töruenye szerint az tisztatalanoknac kialtasokat hallya. Miuel hogy azert tisztatalanoc, az föld el nem szenuedhette az ö fertelmességeket; ki üzettec az földröl kic azt mondgyác, hogy nintsen remenségec az szabadulasrol.

19 Az mi kergetöinc gyorsabbác vóltanac az ęgen repülö saskeselyöknél, az hegyeken kergettec minket, az pusztában leseskedtec vtánnunc.

20 Az mi életünc (tudni illic,) az WRnac meg kent királlya meg fogattatéc az ö törökben, ki felöl azt mondottuc, hogy az ö árnyékában élünc az Pogányoc között.

21 Örülly és vigadozz Edomnac leánya, ki lakozol Husnac földében, mert męg te raytadis által mégyen az pohár, meg részegülsz, és okádol. f

22 Minec vtánna meg emésztetic az te álnokságod, Sionnac leánya, nem hágy tégedet az fiám ki vetésben: De meg látogattya à te álnokságodat Edomnac leánya, meg ielenti à te büneidet.

f Az az. Mostan Edom örülsz à Sidoc romlasan. de teis meg kostolod az Urnac haragiat iöuendöben.

V. Rész.

Az Anya szent Egyhaz pánaszolkoduán Isten elött az ö nyomoruságiról, vallást teszen büneiröl, és nagy keseruesen siratya mind az bünt mind az nyomoruságot, és az romlást. Engezteli az Isten haragiát, és kéri az ö irgalmasságát.

1 EMlekezzél meg WRam arról az mi esett mi raytunc, tekénts reánc, és lásd meg az mi gyalázatunkat.

2 Az mi örökségünc szállot az kiuöl valókra, az mi házainc az idegenekre.

3 Aruác

3 Aruác vóltunc Atya nélkül,az
mi Anyáinc ollyanoc,mint az ôz-
uegyec.
4 Az mi vizünket árron ittuc,az
mi fáinkat pénzen vôttüc.
5 Az mi nyakunkon wralkodóc
miatt háboruſágot ſſenuedtünc,
fáradoztunc és nem vólt nyugo-
dalmunc.
6 Ki nyuytottuc kezeinket az
Ægyptumbélieknec,*és az Aſsy-
riabélieknec,hogy kenyeret ad-
nánac.

Az az,ſſolgaltunc az Ægyptombelieknec,és az Aſsyriabelieknec.

7 Az mi Atyainc vétköztenec,
es nintſenec,mi pedig az ô álnok-
ſágokat hordozzuc.
8 Az ſſólgác wralkodtac mi ray-
tunc,nem vólt ki minket kezek-
böl meg ſſabaditaná.
9 Eeletünknec veſſedelméuel
hozzuc vala bç kenyerünket, à
puſſtában való fegyuer miatt.
10 Az mi bôreinc mint az ke-
mentze meg feketôdtec, az nagy
çhſég miatt.
11 Az Sionban az aſſſoni állato-
kat nyomorgattác, és az ſſüzeket
Iudánac varoſiban.
12 Az feiedelmec azoknac ke-
zektöl fel akaſitattac, az véneket
nem bötſülrée.
13 Az fel zördült iffiakat az ma-
lomban fogtác, és à gyermekec
az rakás fánac terhe alatt el eſte-
nec.
14 Az vénec meg ſſüntenec az
kapuból, és az iffiac az ô éneklé-
ſektöl.
15 Meg ſſünt az mi ſſiuünknec
örôme, ſiralomra fordúlt az mi
örômünc.
16 El eſett az mi feiünknec Co-
ronáia, Iay most nékünc, mert
vétkeztünc.
17 Azért ſſomorú vólt az mi
ſſiuünc,ezekért meg homályoſo-
dott az mi ſſemünc.
18 Az Sionnac hegyeért,miuel-
hogy el puſſtúlt,vgy annira hogy
rókác lakiác azt.
19 Te Wram örôcké meg ma-
radtſſ,az te ülô ſſęked örôcké al-
landó.
20 Miért feletkezel el örôcké
mi rólunc? El hadſſé minket ſoc
ideiglen?
21 Tęrits meg Wram minket
te hozzád,és meg tęrünc, ęppits
fel az mi napiainkat, mint (vala)
az régi idôkben.
22 De mindeneſtöl meg vetettél
minket, felôtte igen meg hara-
gudtál mi reánc.

Ieremiás ſiralmánac vege.

B A R V C H.

Minec vtanna az Sidóknac egy réſze Babyloniaba vitetett vólna az Iechonias királlyal. Az Baruch Prophétais oda ménuén hozzáioc ſzabad akarattya ſzerint,az fogſágba vitetett Sidóckal tanátskozic, kic Ieruſalembe áldozatra való penzt küldvén,irnac leuelet az maradec Sidóknac Iudeaba az ô bûniknec iſmereti és meg vallása felôl,